

ren á la mateixa, se feu confeccionar un pendó alusiu al acte, qual pendó, com tal vegada vosté y altres ne tingueren també esment, no pogué figurar aquell dia perquè per una mala intel·ligencia no 'l reberem ab oportunitat, sinó que equivocadament fou á parar á Besalú arribant despres y á missas ditas al séu destino.

Donchs bé, lo referit pendó jo 'l tenia ben guardadet per si un altre dia ve 'l cas de desplegarlo als quatre vents; y com en un dels números del Setmanari, eco d' eix Centre, vegí que 's havian penjat en las parets del saló destinat á reunions de aqueixa Societat alguns d' aquells pendons exhibits en la esmentada manifestació, he pensat que 'l de Montagut, encara que no hagués pogut tenir l' honor de figurar en ella, no deixarà per aixó de fer lo seu paper al costat dels altres y ab aquest objecte li envió, esperant que 'l acceptará veient en ell, no 'l valor material, que no 'n tèn, sinó l' expressió genuína dels sentiments patriòtics y regeneradors d' un poble que, com tots los demés de Catalunya, no sabrà may doblegarse de bon grat al jou de Castella.

Jo 'ls saludo, Sr. President, á vosté y demés membres d' eixa Junta directiva com també á eixa Societat en general, y desitjo que la campanya comensada per vostés y tants altres Centres de igual classe que s' han format y van formantse en nostra aymada Catalunya, vaje prosperant cada dia mes y 'ns arrive á port de salvació.

Perqué, ja es hora, Sr. President, de que aplegats tots entorn la bandera que ostenta las quatre flamejants barras, aixequem la veu y lluytem sens descáns ni treva en favor de nostres comuns interessos. Pero jo temo que poca cosa, per no dir res, ne traurém, mentres los cors de nostres governants se mostren tan empedernits á nostras justas queixas. Aquestas, com sempre, se perderán en l' espay; la patria del Jofres y Fviallers, dels Claris y Fontanellas, seguirá estreta per las cadenas del Centralisme y la nostra Agricultura, font de tota riquesa y mare de tota industria y comers y á la que sembla sinó que avuy se li está allargant la vida ab pitimas com un malalt que se 'n va á morir, se veurá cada dia més abatuda fins arribar á la bancarrota.

Deu vulga no sia aixís, y que encara que sia després de molt patir, pugám un dia com á espanyols y com á cataláns entonar l' himne de victòria.

Dignes, Sr. President, acceptar los sentiments d' afecte y consideració que li ofereix S. S. S. y amich Q. B. S. M.

Ramón Ferrusola.